

Prasība, kas celta 2009. gada 10. aprīlī — MRI/Komisija

(lieta T-154/09)

(2009/C 141/111)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Manuli Rubber Industries SpA (MRI)* (Milāna, Itālija)
(pārstāvji — *L. Radicati di Brozolo*, advokāts, *M. Pappalardo*, advokāts, *E. Marasà*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

Galvenokārt

- atcelt lēmuma 1. punktu tiktāl, ciktāl tajā ir atzīts, ka prasītāja laikposmā no 1986. gada 1. aprīļa līdz 1992. gada 1. augustam un no 1996. gada 3. septembra līdz 2007. gada 2. maijam un it īpaši laikposmā no 1996. gada 3. septembra līdz 2000. gada 9. maijam piedalījās vienotā un turpinātā pārkāpumā jūras cauruļvadu tirgū;
- atcelt lēmuma 2. punktu tiktāl, ciktāl šajā prasībā izklāstīto kļūdu dēļ prasītājai tika noteikts naudas sods EUR 4 900 000 apmērā,
- noraidīt jebkādus pretējus apgalvojumus vai iebildes;

pakārtoti

- atbilstoši EKL 229. pantam samazināt lēmuma 2. punktā prasītājai noteikto naudas sodu EUR 4 900 000 apmērā;

katrā ziņā:

- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā apstrīdētais lēmums ir tas pats, kas ir apstrīdēts lietā T-146/09 *Parker ITR* un *Parker Hannifin*/Komisija.

Savu prasījumu pamatojumam prasītāja pirmām kārtām norāda, ka iepriekš minētais lēmums ir kļūdainais attiecībā uz tai pārmestā pārkāpuma kvalificēšanu kā piedalīšanos vienotā un visaptverošā kartelī no 1986. līdz 2007. gadam un it īpaši attiecībā uz pārkāpuma inkriminēšanu laikposmā no 1996. līdz 2000. gadam, un tādējādi attiecībā uz sankciju noteikšanu par laikposmu no 1996. gada septembra līdz 1997. gada maijam.

Šajā sakarā tā apgalvo, ka pārkāpums nevarot būt nedz turpināts, nedz atkārtots, ja starp atsevišķiem pārkāpuma laikposmiem, kā šajā gadījumā, ir pagājis būtisks laiks un it īpaši ir norisinājušies pozitīvi notikumi, kuri ir nesaderīgi ar pārkāpuma turpināšanos vai atkārtošanos, piemēram, publiska un skaidra

sakaru ar karteli pārtraukšana no prasītājas puses, ko ir atzinusi arī Komisija

Prasītāja arī norāda uz naudas soda apmēra noteikšanas prettiesiskumu it īpaši no ilguma, smaguma un [naudas soda] samazinājuma sakarā ar piedalīšanos iecietības programmā aspekta.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 18. februāra rīkojumu lietā F-42/08 Marcuccio/Komisija 2009. gada 20. aprīlī iesniedzis Luigi Marcuccio

(lieta T-157/09 P)

(2009/C 141/112)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Luigi Marcuccio, Tricase* (Itālija)
(pārstāvis — *G. Cipressa*, advokāts)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pilnībā un bez izņēmumiem Civildienesta tiesas pirmās palātas 2009. gada 18. februāra rīkojuma lietā F-42/08 *Marcuccio*/Komisija (turpmāk tekstā — “minētā lieta”);
- atzīt, ka prasība pirmajā instancē, attiecībā uz kuru tika izdots apstrīdētais rīkojums, ir pilnībā pieņemama, un turklāt

pamatā:

- apmierināt pilnībā un bez izņēmumiem prasītāja lūgumu, kas ir ietverts viņa prasībā pirmajā instancē, kuru jāuzskata par tādu, kas ir pilnībā atkārtota juridisko seku nozīmē;
- piespriest atbildētājai kompensēt par labu apelācijas sūdzības iesniedzējam visus tiesāšanās izdevumus, kas tam radušies un kas attiecas gan uz procesu pirmajā instancē, gan uz procesu šajā apelācijas stadijā; vai

pakārtoti,

- nosūtīt minēto lietu Civildienesta tiesai atkārtotai izskatīšanai citā sastāvā.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir par Civildienesta tiesas 2009. gada 18. februāra rīkojumu, ar kuru kā acīmredzami nepieņemama tika noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzēja celtā prasība atlīdzināt iespējamus zaudējumus, kas viņam nodarīti tāpēc, ka Komisija viņam nosūtīja paziņojumu uz tādu faksa numuru, kurš viņam nebija pieejams.